

eningen og de samvirkende Fagforbund, skulde vælge hver 6 Suppleanter. Det er i Folketinget blevet rettet til, at de hver skal vælge 8. I Lovforslagets 1ste Stykke staar der imidlertid, at der er 6 ordinære Dommere og 12 Suppleanter, men naar der skal være 12 Suppleanter, kan det jo ikke ret vel lade sig gøre, at hver Part vælger 8, for saa bliver der 16. Jeg vil altsaa henlede Opmærksomheden paa, at her er en Uoverensstemmelse.

Ligeledes vil jeg tillade mig at henlede Opmærksomheden paa § 14, idet jeg vil erindre om, at dette Lovforslag blev fremsat for lang Tid siden, den 27. Februar, i det høje Folketing, men blev først fremmet til tredje Behandling den 30. i forrige Maaned. Da Lovforslaget blev fremsat, var der i § 14 indsat den Bestemmelse, at indtil Loven om Rettens Pleje træder i Kraft, skal det og det være gældende, derefter skal noget andet være gældende. Men paa dette Tidspunkt, da vi vedtager dette Lovforslag, er jo Loven om Rettens Pleje allerede traadt i Kraft, og det synes mig dog at være underligt, at Rigsdagen giver en Lov, der tager Sigte paa noget, som skal ske, medens det allerede er sket for adskillige Dage siden, idet Loven om Rettens Pleje traadte i Kraft den 1. Oktober.

I Lovforslagets § 4 er det angivet, hvad det er, Voldgiftsretten skal dømme om. Nu er der i den senere Tid kommet en ny Klasse Medborgere, hvis Forhold meget let kan blive inddraget under denne Ret, og det er Funktionærerne. Efter Lovforslaget, som det er nu, og som jeg paa nærværende Tidspunkt ogsaa vil anbefale at vedtage det, eventuelt med de Ændringer, som er blevet nævnt af det 15de landstingsvalgte Medlem (Dalsgaard), er det kun Overenskomster, der er sluttede imellem Arbejdsgivere og Arbejdere, der direkte kan paakendes, men den store Funktionærstand, som meget ofte, ikke mindst ved Formandspørgsmaal, kan blive inddraget under Forhandlingerne for Voldgiftsretten, har ingen Adgang til Repræsentation indenfor Domstolen, og det er vel ikke meget sandsynligt, at nogen af de til Valg af Dommere og Suppleanter berettigede to Institutioner vil vælge Medlemmer fra Funktionærstanden. Denne Stand er vokset meget betydeligt her i vort Samfund, efter at man er kommet ind paa Dannelse af store Aktieselskaber, store Industri- og Handelsforetagender og vil, som nævnt, meget ofte kunne blive inddraget i Sager, der verserer for Retten. Jeg vil derfor alle-

rede paa dette Tidspunkt henlede Opmærksomheden paa, at der bør aabnes Adgang for, at disse ogsaa kan blive repræsenteret enten mellem Dommerne eller i hvert Tilfælde faa Ret til at vælge Suppleanter.

Med disse Bemærkninger skal jeg tillade mig at anbefale Lovforslaget til videre Fremme, idet jeg tænker mig, at de Ændringer, der eventuelt skal stilles, kan blive stillet mellem første og anden Behandling.

Martin Olsen: Der kunde være Fristelse nok til at holde et længere Foredrag om denne Rets Betydning, dens Tilblivelse o. s. v., men jeg skal ved denne Lejlighed modstaa Fristelsen, og det er da heller ikke fornødent. Nu er der fra de to ærede foregaaende Talere antydnet Ændringer, og da, saa vidt jeg ved, dette er Samlingens sidste Dag, vil Muligheden af at faa saadanne Ændringer gennemført, da Sagen jo saa igen skal til Folketinget, ikke være stor. Den højtærede Minister vil nok svare paa, om den Ændring, som den ærede Ordfører for Venstre (Dalsgaard) har antydnet, skulde være nødvendig.

Angaaende et Punkt, som den sidste ærede Taler (Tvede) fremdrog, vil jeg bemærke, at jeg tror, at det er et Spørgsmaal, om Funktionærerne skal volde nogen Vanskelighed for Voldgiftsretten. Jeg tør ikke sige det, men der er jo aabnet en Ventil, gaar jeg ud fra, ogsaa for den Slags Forhold, idet der i den Paragraf, som det ærede Medlem omtalte, § 4, Punkt C., tales om „andre Tvistepunkter mellem Arbejdsgivere og Arbejdere“. Det gentages senere i samme Stykke, og jeg tænker mig, at naar Parterne er enige deri, og Sagen angaar Forstaaelsen af en Overenskomst, vil Voldgiftsretten i Regelen ikke undslaa sig for at paakende Sagen. Det er nemlig sket, at der for Voldgiftsretten har været Sager, hvor en af Parterne ikke var i Organisation — Loven forudsætter, at Overenskomsterne bestaar mellem Organisationer eller mellem en Enkeltvirksomhed og en Arbejderorganisation —, og saadanne Sager er paakendte. I det hele taget hænger denne Ret sig ikke i Formerne, men tager overvejende praktisk paa Tingene. Er der Oplysninger, man ønsker sig, telefonerer man om dem, kort sagt, man bruger de moderne Samfærdselsmidler paa bedste Maade. Jeg tror derfor ogsaa, at man vil komme ud over dette Spørgsmaal.

Lovforslaget er fremsat i den Skik-